

AKARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja

XIII. évfolyam, 1. szám, 2016. Húsvét

A SZENT JÓZSEF TEMPLOM BÚCSÚÜNNEPE

Március 20-án, virágvasárnap volt templomunk védőszentjének, Szent Józsefnek az ünnepe. A búcsúi szentmisét Antal Imre ópusztaszeri plébános mutatta be, akinek a szentbeszédéből idézünk a következőkben.

Kedves ünneplő Testvérek! A mai napon, amikor templomunk védőszentjét, Szent Józsefet ünnepeljük, akkor tekintetünket erre az egyszerű és alázatos emberre szegezzük, akiben olyannyira megvolt az Isten iránti elköteleződés és szeretet, hogy az Isten arra választotta ki őt, hogy Fiának, Jézus Krisztusnak a nevelőatyjává, és az ő anyjának, Máriának a jegyesévé, vagyis mindkettőjüknek az őrzőjévé, gondoskodójává tegye. A Szentírás egyetlen egy rövid mondatot jegyez meg róla, mégpedig azt, hogy József igaz ember volt. De hogyha megnézzük azokat a történeteket, amelyekben József, mint Jézus nevelőapja szerepel, akkor néhány dolgot megtudhatunk róla.

József a Szentírásban először akkor jelenik meg, amikor tudomást szerez arról, hogy szeretett jegyese, Mária gyermeket vár. Mekkora megdöbbenés ez számára, de amikor megtudja, mit tesz? Az Evangélium szerint elhatározza, hogy

titokban bocsájtja el, mert nem akarja őt megszegyeníteni. Töpreng, hogy vajon mi történhetett, vajon miért tette ezt Mária vele? Ott van a szívében a kétely és a kétség, de akkor is azt mondja, hogy emberségesen fogok elbánni a jegyesemmel, mert lehet, hogy hűtlen lett hozzám, de ő akkor is fontos nekem továbbra is. És ha nekem valaki fontos, akkor nem fogom megalázni, nem fogom azt tenni, hogy mindenki róla beszéljen. József kivár, és éjszaka álmában megjelenik az angyal, aki azt mondja neki: József, ne félj magadhoz venni Máriát, mert a benne fogant élet a Szentlélektől van. Milyen jó lenne eltanulni Józseftől ezt! Hogy tudjunk várni, hogy tudjuk fürkészni Isten akaratát. Ne akarjunk mindent azonnal megosztani, ne akarjuk, hogy az emberek mindent azonnal tudjanak. József kiállja a szeretet próbáját.

Következik a másik próbatétel. Elindulnak Betlehembe, népszámlálás, és ekkor jön el Mária szülésének ideje. De nem kapnak helyet egyetlen szálláson sem. József kiakadhatott volna, kiabálhatott volna, felelősségre vonhatta volna Máriát, hogy miért hoztál ilyen helyzetbe? Itt vagyunk kint az utcán, itt kell megszülni a gyermeket? Igen. Ez az Istennek a terve az emberrel. És József ezt a tervet alázatosan és csendben viseli. Őrzőjévé válik Máriának, és őrévé válik az Isten Fiának, Jézus Krisztusnak. Józsefnek ez a legjobb jellemvonása, hogy őrzi és védi a Szent Családot. És megszületik a gyermek ott, abban a mostoha körülményben, a betlehemi istállóban, az állatok között. És ott van József, aki teszi a dolgát csendben és alázatosan. Nem hangoskodik, nem szervezkedik, és nem intézkedik. Hanem csendben szolgál. Milyen szép ez a szolgáló lelkülete Józsefnek! Abban a szorongatott helyzetben is tud igaz és becsületes ember maradni. Vajon mi mit csinálnánk ilyen helyzetben? Elveszítenénk a fejünket? Okolnánk másokat? Kritizálnánk a világot, a környezetünket, embereket, vezetőinket? *Folytatás a 2. oldalon*

Folytatás az 1. oldalról

Vagy pedig abból a helyzetből hoznánk ki azt a maximumot, ami tőlünk, emberektől telik? József ezt teszi. Miért? Mert vele van az Isten. Mert ott van a gyermek, az Isten fia, és azért a gyermekért képes minden áldozatot meghozni. Én tudok-e áldozatot hozni az Istenért? Tudok-e áldozatot vállalni gyermekeimért, embertársaimért? József tudott. Kövessük a példáját ebben is!

Megtörténik a népszámlálás, megszületik a gyermek, és már-már úgy tűnik, hogy minden a helyére kerül, indulhatnak vissza szeretett városukba, Názáretbe. De nem. Újra jön az éjszaka sötétje, és jön az angyal, és mit mond Józsefnek? Fogd a jegyesedet, Máriát, és fogd a gyermeket és meneküljtek, mert Heródes a gyermek életére tör. És József ugyanazzal a szeretettel és alázattal fogja a gyermeket és anyját, és indul. Mert védelmezni akarja a gyermeket, és védelmezni akarja az anyát. Felülteti őket a szamárra, amelyen később bevonul Jeruzsálembe, és együtt mennek az ismeretlen Egyiptomba. Lám, az Isten életének földi útja hogyan kezdődik: megpróbáltatás, üldözöttség, mai kifejezéssel élve a család migránssá válik. József a kilátástalanságba vezető úton sem emeli fel szavát, továbbra sem vonja felelősségre Máriát, és továbbra sem tesz olyat, ami méltatlan lenne a Szent Családhoz. Az Isten hogyan ad győzelmet az ő Fiának, Máriának és Józsefnek? Úgy, hogy megtanítja őket alázatra. Megtanítja őket arra, hogy vállalják az élet nehézségeit, kudarcait és árnyoldalait. És ezek az emberek soha nem emelik fel a szavukat, soha nem keresik a saját maguk igazságát. Nekik nem az igazságérzetük nagy, hanem a szeretet érzetük. Milyen jó lenne, ha mi is előre haladnánk ebben a szeretetben! És ne azt kiabáljuk, hogy mi az igazság, hanem arról beszéljünk, és arról tegyünk tanúságot, hogy hogyan lehet szeretni még inkább Istent és embertársainkat.

Egy utolsó jelenet, amikor a kis Jézus 12 esztendősen, és elzarándokolnak az ünnepre Jeruzsálembe. Hazafelé úton, néhány napi járás után veszi észre Mária, hogy nincs velük a gyermek. Szalad Józsefhez, de nála sem találja. Mekkora jelenetet rendezhetett volna, de nem veszekednek, nem esnek egymásnak, nem kiabálnak. Van egy probléma, nincs a gyermek, hát meg kell oldani. Békésen, nyugodtan, vállalva a visszaútnak a fáradsalmait visszamennek, és megtalálják a jeruzsálemi templomban, amint éppen tanít. És mit csinálnak? Nem esnek neki a gyermeknek, hanem megkérdezik szelíden és

szeretettel: Gyermekek, miért tetted ezt velünk? Aggódtunk érted. Mire a gyermek így válaszolt: Nem tudjátok, hogy atyám házában kell lennem? Ezután hazatért velük és engedelmeskedett nekik. Milyen szép, hogy az Isten fia engedelmeskedik az ember fiának. Ez egy csoda. Ez indítson és serkentsen bennünket arra, hogy mi is engedelmes gyermekeivé váljunk az Isten fiának.

József a Szent Család őre, és egyben a katolikus egyház védőszentje is, aki őrizi Jézus életét, de a mi életünket is. A mai szent ünnepen határozzuk el azt, hogy mi is ilyen őrzökké akarunk válni, akik védjük az Isten fiát a saját életünkben, családtagjaink életében és közösségeink életében egyaránt. Az ember életének csak akkor van értelme, ha vele van az Isten. De nekünk is vigyáznunk kell egymásra, őriznünk kell egymást, idős testvéreinket, gyermekeinket. Mert csak a családok egysége és békéje ad győzelmet az emberiségnek. Ha széthúzás van, ha ellenségeskedés van a családokban, ha egymás lejáratása zajlik, ha a másik becsületének a kockára tétele zajlik, ott nincs győzelem. És az a család, az a közösség, az a nemzet, amely széthúz, halálra van ítéelve. Nekünk meg kell fognunk egymás kezét akkor is, ha jól megy sorunk, és akkor is, ha életünk egén viharfelhők gyülekeznek, és együtt kell járnunk életünk zarándokútját.

Ezen a szép ünnepen adjunk hálát az Önök elődeinek, akik Isten népének ezt a házát felépítették, és Szent Józsefnek a pártfogása és oltalma alá bízta. Kérjék napról napra az ő közbenjáró segítségét. Kérjék azért, hogy egyszerű és alázatos szolgálói tudjanak maradni az Istennek. Kérjék azért, hogy egymás felé is ilyen egyszerűséggel és ilyen alázatos szeretettel tudjanak fordulni, és mindvégig őrizni és védeni tudják egymást, családtagjaikat, gyermekeiket, idős szüleiket és az egész környezetüket. Ámen.

Szedő Dénes: KERESZTÚT

- I. Futsz az Úrtól hasztalan:
áll előtted szóttalan.
- II. Élet fáját ölelem:
erős, mint a szerelem.
- III. Kereszt súlya malomkő:
földi ember esendő.
- IV. Szerető szív valahány,
egyől egyik mind anyám.
- V. Gyöngye karral gyámolíts,
igaz szívvel felüldíts.
- VI. Vérben ázott arcomat
jegykendőül elfogadd.
- VII. Másodízben bukom el.
Terhem elnyom s fölemel.
- VIII. Élő fába fejsze vág,
mit remél a száraz ág?
- IX. Hegytetőn, hol nincsen út,
elnyúlt testem ingyen út.
- X. Miért csupán az ingem kell?
Ölts magadra engem fel!
- XI. Vasszögekkel veretem.
Aki gyűlöl, szeretem.
- XII. Föld is, ég is elhagyott,
két lator közt lankadok.
- XIII. Megfeszített Istened
szép szelíden ölbe vedd!
- XIV. Földbe tér a búzaszem:
kicsírázik csöndesen.

TALÁLKOZÁS A FELTÁMADOTTAL

Húsvéti örömünk forrása Jézus Krisztus feltámadása, aki életét adta értünk, és velünk marad a világ végéig (Mt 28,20). Az évről évre megünnepelt Húsvét, mint legnagyobb keresztény ünnepünk lélekben és hitünkben is erősít minket. A feltámadás nemcsak testi, hanem lelki megújulás is, és arra emlékeztet mindannyiunkat, hogy Isten szeretete győzött a rossz és a bűn felett, sőt a halál felett is! Tegyük meg mindent azért, hogy hitünkben megerősödjünk és testvéreinket is erősítve, közös hitünk és közös húsvéti örömünk maradandó legyen, és betöltse egész életünket!

Nem könnyű korban élünk, és keresztény testvéreink ezrei szenvednek a "kereszt súlya alatt", várva keresztútjuk végét, a saját Húsvétjukat! A Szentlélek erősít és segít mindannyiunkat, hogy méltó tanúságtevői legyünk a feltámadt és velünk maradt Krisztusnak. Mert Húsvét örök üzenete, hogy kereszténységünk központi igazsága, a F e l t á m a d á s, nem olcsó emberi bizonyíték, nemcsak a világtörténelem legnagyobb horderejű eseménye, hanem hiteles történelmi tény, igazi örömhír: az örök szeretet örömhíre az ember számára, hogy minden ember újra bízhat és remélhet! Mert a Szeretetet nem lehet megölni! Egy testet keresztre lehet feszíteni, de Istent, aki a Szeretet, nem lehet megölni! Ő újra és újra testet ölt. Általunk, általad, általam újra és újra megjelenik valahol, mert a Jézusi Szeretet megölhetetlen! A Szeretembe nem lehet szöveget verni, csak a tenyerünkbe, a Szeretembe nem lehet lándzsát szúrni, legfeljebb a szívünkbe: de a Szeretet akkor is él, tovább él, mindent túlél!

A Szeretetet nem lehet ellopni: ha "ellopták" volna Jézus holttestét, talán még napjainkban is mutogatnák: íme, itt vannak csontjai, földi maradványai. De ez lehetetlen! Mert feltámadt, valóban feltámadt!

Húsvéti örömünk, a Feltámadás legyen földi és örök életünknek, örök üdvösségünknek feltétele és alapja, hogy feltámadásának méltó és HITELES hirdetői legyünk. És legyünk HITELES tanúságtevői az ÖRÖK SZERETETNEK, és legyen ÖRÖK a HÚSVÉTUNK!

Ezekkel a gondolatokkal kívánok Áldott Húsvétot:

János atya

NAGYBÖJTI LELKIGYAKORLAT

Kasuba Róbert pitvarosi plébános tartott kétnapos nagyböjti lelkigyakorlatot templomainkban március 11-én és 12-én este, felkészítve minket húsvét ünnepére. Mindkét napon szentírási mondatok köré fűzte mondanivalóját.

Első napi elmélkedés

Az első idézet Pál apostolnak a korintusiakhoz írott leveléből való: „Mid van, amit nem kaptál?” Nagyböjt idején nagyon fontos és elgondolkasztató, hogy mik azok a dolgok, mik azok az élethelyzetek, amikért az Istennek hálát kell adni – mondta az atya. Keresztény emberként tudjuk, hogy mindaz a jó, amit kaptunk, Isten ajándéka, a rossz pedig utalás, figyelmeztetés az ember számára, hogy valamit nem jól csinálsz, valamit nem úgy teszel, ahogyan kellene. Gondolkodjunk el azon, életünkben mi az a dolog, ami nem adomány. Még azok a dolgok is, amelyekért – úgy gondoljuk – mi magunk küzdöttünk meg. Ezek is Isten jószágának adományai.

Azon is gondolkozzunk el, hogy nem csak elfogadni kell Istentől az adományt, hanem meg kell tanulnunk azt is, hogy tudjuk ezt továbbadni. Ha csak a szeretetre gondolunk, minél többet adunk, annál többet kapunk vissza.

Mid van, amit nem kaptál? Azért szeretem a nagyböjti időszakot, mert ráirányítja a figyelmünket saját hiányosságainkra. Pontosan az a célja, hogy átgondoljuk, számot vessünk az életünkkel. Bűnbánatot tartunk és bűnbocsánatot kérünk Istentől életünk olyan helyzeteire, amelyek nem megfelelőek keresztény mivoltunkhoz. Úgy készülünk fel a húsvét ünnepére, hogy átérezzük, mit is jelent az, hogy Jézus Krisztus feltámadt a halálból. Hogy ez pontosan azt jelenti a keresztény ember számára, hogy van egy lehetőség a megtisztulásra. Jézus Krisztus feltámadásán keresztül utat találhatunk Istenhez. Ha valaki végigjárja ezt a göröngyös, buktatókkal teli utat, akkor előbb-utóbb eljuthat Jézushoz.

Ehhez kapcsolódik a második korintusi levélből vett idézet: „A szeretet nem rója fel a rosszat.” Ez nagyon szépen összecseng azzal a szent évvel, amit megélünk az idén, az irgalmasság szent évével. Szent atyát is ez a gondolat motiválja, amikor meghirdeti ezt a szent évet, hogy tanuljon meg a keresztény ember irgalmasságot adni és elfogadni. Ez is egy nagy művészet, hogy hogyan tudjuk elfogadni és tovább adni az Istentől kapott adományokat.

A nagyböjti időszak erre is megfelelő lehetőség, hogy megtanuljuk, átértékeljük és begyakoroljuk az életünkben az irgalmasság lelki és testi cselekedeteit. E nélkül nem igazán lehet majd ennek a szent évnek a lényegét megélni. Sajnos nagyon sok olyan testvérünk van, akik rászorulnak a szeretetre. Számukra igen fontos lenne a jó szó, a mosoly.

Második napi elmélkedés

A mai elmélkedésünk is két szentírási gondolat köré fog csoportosulni, ahogyan az elmúlt napon is. A Máté evangéliumából vett mondat így hangzik: „Én veletek vagyok az idők végezetéig.”

Jézus a tanítványoknak mondja ezt az örök érvényű gondolatot. Azért választottam, mert elgondolkasztó, mekkora ígéret van e mögött a mondat mögött. Isten hagyja, hogy időnként tapasztaljuk meg a bizonytalanság érzését is. Mert amikor biztonságban érezzük magunkat, akkor lanyhul a figyelem. Amikor minden rendben van, nincs semmi probléma, amikor az életünk tökéletesnek tűnik, akkor hajlamos az ember arra, hogy enyhítsen a máskor szigorú életviteli követelményein, és azt hiszi, hogy ez mindig így lesz. És amikor egy ilyen után beüt egy probléma, jön a fohászkodás, hogy édes Jézusom, mért büntetsz te engem? Hát büntet minket az Isten? Nem, saját magunkat büntetjük az elbizakodottsággal. Azt gondoltuk, hogy mert egy ideig minden rendben volt, ez most már mindig így lesz. És ez bűn.

Azért választottam ezt a mondatot, mert a bűnről szeretnék beszélni. A bűnnel, azon kívül, hogy az Istent és embertársainkat is megbántjuk, a legnagyobb kárt önmagunknak, a saját lelkünknek okozzuk. Amikor megkérdőjelezzük az Isten mindenhatóságát, az is bűn. Isten folyamatosan jelen van az életünkben, és nem akar nekünk rosszat.

A második idézet a zsoltárok könyvéből: „Az Úr ünnepi lakomát készít minden népnek.” Szemünk előtt kell tartani azt, hogy nem csak a bűnbánat szentségével való élés a fontos, hanem az is, hogy részt vegyünk a szentmise áldozati részében, az Oltáriszentségben jelen lévő Krisztussal való egyesülésben. Ha szentmisére eljövünk, akkor szentáldozáshoz is kell járulnunk. Mert ez a legteljesebb egyesülés az ember számára az Istennel. Ez erősíti meg a lelkünket arra, hogy igazából keresztények legyünk.

A Nagyböjtnék pontosan az a lényege, hogy felkészít és felhív bennünket a bűnbocsánat és a bűnbánat gyakorlására. De ezt olyan módon teszi, hogy ezzel együtt részesítsen bennünket Krisztus szeretetének az ajándékaiban. Tehát nem csak egyszerű bűnbánatról és bűnbocsánatról van szó, amit két szóval el lehet intézni, hanem ez egy öt héten keresztül tartó folyamat, amely elvezet bennünket odáig, hogy megértsük Krisztus keresztáldozatának a misztériumát, feltámadásának az értelmét, a lényegét. Hogy életünknek minden napján megerősítsen bennünket az ő szeretete az Oltáriszentségen keresztül. És ahhoz, hogy mindez megtörténhessen, minél gyakrabban és minél tisztább szívvel kell az oltár elé járulnunk, minél sűrűbben kell az Istennek mondanunk, hogy bocsáss meg, vétkeztem. Mert nincs senki itt a földön, aki bűn nélküli lenne. Mindenki követ el hibákat, és mindenkinek szüksége van a bocsánatra.

Én azt kívánom mindannyiuknak a még hátralévő nagyböjti időszakban, ha eddig még nem tették meg, akkor gyakoroljanak ilyen fajta bűnbánatot, kérjenek ilyen fajta bűnbocsánatot az Istentől, és gyakorolják ezt embertársaikkal szemben is. Meg fogják tapasztalni, hogy milyen felszabadító érzés az, amikor tudjuk, hogy elfelejtik azt, amit tettünk, és ismét szeretnek minket. Ámen. *Összeállította: a szerkesztő*

A SZERETET

A szeretet a fény, amely bevilágítja azokat, akik adják, és azokat, akik kapják.

A szeretet gravitáció, mert az embereket egymáshoz vonzza.

A szeretet erő, mert megsokszorozza a jót, és esélyt ad az emberiségnek arra, hogy ne pusztuljanak bele saját vak önzőségükbe.

A szeretet kibontakozik és megnyilvánul.

A szeretetért élünk és halunk meg.

A szeretet Isten és Isten a szeretet.

(Albert Einstein)

A BÉRMÁLÁS SZENTSÉGE

„Amikor befogadjuk szívünkbe a Szentlelket, és hagyjuk, hogy cselekedjen, akkor maga Krisztus válik jelenvalóvá életünkben és általunk maga Krisztus fog imádkozni, megbocsátani, reményt és vigaszt nyújtani. Ő szolgálja a testvéreket, ő áll közel a szükségét szenvedőkhöz, azt utolsókhöz, ő teremt szeretetközösséget, ő hinti el a béke magvait. Gondoljátok csak el, hogy ez milyen fontos: a Szentlélek által maga Krisztus teszi mindezt közöttünk és értünk. Ezért fontos, hogy a gyermekek, a fiatalok részesüljenek ebben a szentségben.” (Ferenc pápa)

Április 3-án, vasárnap Dr. Kovács József püspöki helynök szolgáltatta ki a bérmálás szentségét a Nagyboldogasszony templomban. A 10.00 órakor kezdődő ünnepi szentmisén 34 gyermek és felnőtt részesült a keresztény nagykorúság szentségében.

Helynök atya szentbeszédében az irgalmasság vasárnapján, a Ferenc pápa által meghirdetett irgalmasság évében Jézus irgalmas szeretetéről elmélkedett, majd a bérmálás szentségéről szólt. A bérmálás az a szentség, amelyben a megkeresztelt a Szentlélek ajándékát kapja a keresztény életre, és küldetést kap, hogy Krisztus tanúja legyen az egyházban és a világban.

A bérmálási szertartásra az evangélium és a közösen elmondott keresztségi ígéret megújítása után került sor. A bérmálkozók keresztszüleikkel a bérmáló atya elé járultak, aki a bérmálkozó fejére tette a kezét, majd krizmával (szent olajjal) keresztet rajzolt a homlokára és ezt mondta: „N. (béрма név) vedd a Szentlélek ajándékának jelét!” Válasz: „Ámen.” „Békesség veled!” A megbérmált válasza: „És a te lelkeddel!”

A szentmise a pápai és a magyar himnusz eléneklésével fejeződött be. A bérmálkozók emlékül szentképet kaptak, majd a közös fotó elkészítése után agapéra várták őket a plébánián.

Túriné Nádudvari Mária

KERESZTSZENDELÉS AZ ARANYSZIGET OTTHON PARKJÁBAN

„Talán semmi sem olyan rejtélyes és nehezen érthető, mint a kereszt. Nem megy az emberek fejébe és szívébe. Nem, mert nem értjük meg, mert sokszor névleges keresztényekké lettünk, akiket éppen csak megkereszteltek. Talán gyakorló keresztények vagyunk, de mérhetetlenül távol attól, amilyenek Jézus szeretne minket. Nagyböjtben hallunk beszélni a keresztről. Nagypénteken megcsókoljuk, termeinkben kifüggesztjük. Néhány cselekedetünket a kereszt jele pecsételi meg. De nem értjük. És talán ez minden tévedés gyökere: a világban nem fogják fel a szeretetet. A szentek olyan emberek, akik képesek megérteni a keresztet. Emberek, akik követve Jézust, az Istenembert, fölvettek minden napnak a keresztjét, mint a föld legdrágább kincsét. Időnként fegyver gyanánt forgatták, mint Isten katonái, szerették egész életükön át.

A kereszt... olyan mindennapi dolog. Olyan hűséges, hogy egy nap találkozásáról sem hiányzik. Elég lenne fölvenni, hogy szentté tegyen bennünket. A kereszt a keresztény ember jelvénye, a világ nem akarja, mert azt hiszi, ha menekül tőle, megmenekül a szenvedéstől. Nem tudja, hogy a Lélek, mely megértette a keresztet, kitárul a Fény és a Szeretet országa felé: annak a Szeretetnek, amelyet a világ annyira keres, de nem talál.”

Chiara Lubich: A kereszt c. elmékedésében írja ezeket a mély gondolatokat.

Tizenkilenc évig dolgoztam az Aranysziget Otthonban mentálhigiénés munkatársként az idősek között. Nagyon sokat tanultam tőlük. Mindig megérintett egy-egy idős ember elmenetele, de nemcsak az útonlevés utolsó szakasza, hanem sokuk gazdag, gyakran küzdelmes élete. A hosszú évek során azt is

láttam, hogy a kereszt valóban nem hiányzik senki életéből sem. Mindegy, hogy hívő vagy nem vallásos meggyőződésű valaki, szembetalálkozik vele az élete során.

Néhány évvel ezelőtt egy egyházi idősök otthonában voltunk a kollégákkal szakmai tapasztalatcserén, ahol az udvaron állt egy kereszt. Később két kolléga ötletéből született meg a gondolat, hogy nálunk is lehetne egy keresztet készíteni, ami minden ember számára egy nyugvópontot is adhatna. Így készült el a fakereszt. Egy kis utat készítettünk hozzá, padot helyeztünk el a közelében. Sokan szívesen odaültek, virágot helyeztek el Halottak napja körül. Az idősek közül többen már nem tudnak kimenni a temetőbe meggyengült fizikai állapotuk miatt. Itt a kereszt tövében gyakran gondolatban, lélekben eljutnak szeretteikhez. Az idő múlásával nekem támadt az a vágyam, milyen szép lenne a fakeresztben egy Corpus, a kereszten lévő Jézus szobra. Így kerestem meg Máté István és Lantos

Györgyi szobrászművészeket, hogy elkészítenék-e a szobrot? Ők nagylelkűen megígérték, hogy IGEN. Sok alkotásuk, munkájuk ellenére néhány év alatt, de elkészült a Krisztus szobor, minden honoráriumról lemondva. Az Aranysziget Otthonban 2016. január 24-én ünnepélyes

szentmise keretében szentelte fel a keresztet Tópsi Bálint, a Nagyboldogasszony templom plébánosa. Zsúfolásig megtelt a Kápolna, majd a parkban a Szűzanya - ki tudja, talán egy kis jelként is – hó szőnyeggel ünnepelt velünk...

„Mikor a kereszt árnyéka megjelenik, a lélek magába száll, visszavonul belső szentélyébe, s elfelejtve a harang csengését, Téged „lát”, Teveled beszél.”

Hálát adva Máté István és Lantos Györgyi szobrászművészeknek és még sok segítőnek a kereszt megszületésében, hiszem, hogy sokak erőt merítenek BELŐLE. Horváth Varga Zsuzsanna

IMA, BÖJT, IRGALMASSÁG

Néha gondokkal küszködünk. Próbáljuk azt vélt, vagy valós tudásunk és lehetőségeink szerint önerőből megoldani. Vergődünk, majd a családban, a rokonok, illetve a barátok között kérjük a bizalmunkat élvező személytől a megértést, a tanácsot, a segítséget. Ha a stresszes helyzet sokáig eltart, belebetegszünk. Nem mindig látjuk be, hogy a sorrend helytelen, mert Isten kellene, hogy legyen az első helyen. A saját életünket kell élnünk, a megoldást magunkban, Isten segítségével keresnünk és megfejtenünk. Hívókként ismerjük az ima erejét. Vajon elég, ha imádkozunk, kérdeztem, előre sejtve, mi lehet a felelet, közben a lehetséges leghelyesebb választ várva valakitől, akit különösen tisztellek.

A válasz rövid volt: nem elég az ima, valamit tennünk is kell. Vianney Szent János példáját hozta fel. A papok védőszentje sokat böjtölt, egyik kedves barátjának mondta el meggyőződését arról, hogy miben látta győzelmének, a hívei teljes körű megtérésének titkát: *„Kedves barátom, az ördög nem sokat törődik a korbáccsal és a többi vezeklési eszközzel. Ami őt legyőzi, az az önmehtagadás ételben, italban, alvásban. Semmi mástól nem riad vissza és következőképpen ez az, ami az Istennek tetszik. Ó, de mennyire meggyőződtem erről, amikor magamban voltam nyolc-kilenc évig, követhettem a hajlamomat kedvem szerint, napokig nem ettem semmit... Akkor megkaptam az Istentől mindazt, amit csak akartam saját magamnak és mások számára is.”*

Amit imádkozva kérünk, amiért böjtöléssel esdeklünk, azt az irgalmasság cselekedetei által nyerjük el, folytatta beszélgetőtársam, majd Aranyszavú Szent Péter püspök beszédeiből idézett: *„Testvérek, három dolog élte a hitet, állandósítja a buzgóságot, és őriz meg az erényt: az imádság, a böjt és az irgalmasság. Amit imádkozva kérünk, amiért böjtöléssel esdeklünk, azt az irgalmasság cselekedetei által nyerjük el. Imádság, böjt, irgalmasság; ez a három egységbe tartozik, és egymást élte.”*

Az imádságnak ugyanis a böjt a lelke, a böjtöt pedig az irgalmasság élte. Ne próbáljuk szétválasztani őket, mert nem választhatók el egymástól. Ha valakinek a lelkében csak az egyik van meg, vagy ha nincs meg valakiben egyszerre mind a három, az annyi, mintha egyik se volna benne. Tehát, aki imádkozik, böjtöljön is; aki böjtöl, irgalmasságot is gyakoroljon; hallgasson a kérő szóra, mert aki kér, azt szeretné, hogy

meghallgatást nyerjen; Isten annak az embernek kérését hallgatja meg, akinél mások kérő szava nem talál süket fülekre.”

Sokszor kerülünk olyan helyzetbe, hogy talán éppen a ránk nehezedő nyomás miatt, képtelenek vagyunk arra, hogy megoldást találjunk. Ilyenkor annyira jól esne egy kis biztatás, lelki erő, valaki, aki meghallgat, de csalódottan fedezzük fel, hogy a gondunkkal egyedül maradtunk. Jó ilyenkor mélyen hinni, ráérezni arra, hogy meglátásunk téves, mert Istennek mindig van ideje ránk. És megoldása is.

„Szóljunk most még az irgalmasságról. A böjt vetése nem sarjad ki, ha az irgalmasság azt nem öntözi, hiszen ha elapad az irgalmas lelkület, akkor kiszárad a lélekből a böjtre való készség is. Amit az eső jelent a termőföldnek, azt jelenti a böjtölő lelkületnek az irgalmasság. Nemesítse meg bárki bármennyire is a szívét, őrizze meg tisztaságban a testét, gyökeresen irtsa ki vétkeit, fűzőn bár koszorúba erényeket, de ha az irgalmasság folyamának árával nem öntözi ezeket, az ilyen böjtölő nem gyűjt be gyümölcsöt.

Böjtölő, hiábavaló a te böjtölésed, ha hiányzik belőled az irgalmasság. Böjtölő testvér, csak az áramlik majd vissza bőségesen a te csűrődbe, amit irgalmasságod által előbb te kiárasztottál. Vigyázz tehát, ember, nehogy elveszítsd azt, amit magadnak akarsz megőrizni; azzal gyűjts magadnak, hogy másoknak bőségesen adsz. Ember, amit a szegénynek adsz, azt magadnak adod, mert nem lesz az a tied, amit másoknak oda nem adsz.”

Végezetül csak annyit lehet mondani: minden, ami ma megtörténik veled, holnap megtörténhet velem is. Nem lehetünk dölyfösek, nem ítékezhetünk mások felett, mert nem tudhatjuk, számunkra mit rejteget az élet. Hogy a sorsunk állomásain átsegítsen Istenünk, ahhoz imára, böjtre és irgalmasságra van szükségünk.

Szilágyi Edit - Óbecse

HONNAN MERÍTSÜNK IRGALMAT AZ IRGALMASSÁGHOZ?

Ferenc pápa 2015. december 8-án, Szeplőtelen Fogantatás ünnepén nyitotta meg az irgalmasság szentévet. A Szentatya arra hívja a keresztényeket, hogy ebben az évben különösen is figyeljünk az irgalmasság testi és lelki cselekedeteire. Nem mintha ez újdonság lenne, hiszen az irgalmasság minden időben a keresztény élet egyik legfőbb erénye, mert Isten maga is végtelenül irgalmas velünk. Ahogy ilyenkor húsvéti időben sokat imádkozzuk is a 117. zsoltárban: „irgalma örökkévaló”. De mégis fontos, hogy az irgalmasságról elmélkedjünk, elteljünk vele és meg is cselekedjük.

Érdemes tehát elgondolkodni azon, most az irgalmasság évében, hogy az én életemben mit jelent az irgalmasság? Mennyire kell, hogy irgalmas legyek testileg a szegényekkel, éhezőkkel, betegekkel, szenvedőkkel, és mennyire kell lelkileg irgalmasnak lennem a bűnösökkel, tévelygőkkel, szomorúakkal, az ellenem vétkezőkkel, és mennyire kell a másokért mondott imáimmal irgalmasnak lennem?

Az evangéliumok három egybecsengő krisztusi mondata válaszol a „mennyire” kérdésre: „Legyetek irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas!” (Lk 6,36)

„Az az én parancsom, hogy szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.” (Jn 15,12)

„Ti tehát legyetek tökéletesek, mint ahogy a ti mennyei Atyátok is tökéletes.” (Mt 5,48)

Tehát annyira, mint Isten.

Ha emberi módon próbálom komolyan venni Jézusnak ezen szavait, és emberi erővel próbálom megtenni ilyen isteni mértékben a jót, akkor csakhamar rá fogok jönni, hogy ez lehetetlen. Jézus csak nem kér olyat tőlünk, amiről Ő is tudja, hogy abszolút lehetetlen számunkra?

Sokszor előfordult már velem, hogy amikor egy nem hívő emberrel való ismerkedés, beszélgetés alkalmával kiderült rólam, hogy vallását gyakorló, keresztény hívő ember vagyok, sőt hittantanár, akkor a beszélgető partner döbbenetesen megkérdezte: Akkor te betartod a tízparancsolatot? Te mindig jársz templomba? Te

böjtölsz, meg minden? Erre általában azt válaszolom, hogy próbálkozom, igyekszem, de számomra nem ez az, ami először eszembe jut a keresztény életről. Számomra a keresztény élet azt jelenti, hogy Krisztus úgy szeretett engem, hogy meghalt értem, hogy nekem megigazult életet adjon és így az üdvösség reményében élhetek. Hiszem és tapasztalom, hogy Jézus velem van az életemben, ami minden földi gond között is belső békét ad. Jelen van az imáimban, a szentmisén, a szentségeken. De hogy a tízparancsról és a többiről is szó essék, azt szoktam válaszolni, hogy Isten Lelke, aki bennem is él, teszi bennem a jót, ha hagyom neki. Ezután mindig elgondolkodom azon, hogy miért ez a megrökönyödés a nem hívő emberek, vagy Istentől, egyháztól eltávolodott emberek gondolataiban a vallásos cselekedetek iránt?

Kamasz koromban volt egy időszak, amikor már kinőttem a gyermeki vallásosságot, már nem vonzott a templom, kiüresedett a hit, teherré vált az ima és a tízparancsolat. Egyszerűen igává vált a vallás. Azt látom, hogy sok megkeresztelt ember van, aki ebben az állapotban él, és a vallás néha csak iga a nyakába, ezért inkább el sem jön a templomba, mert az is csak egy fárasztó program számára. A diákjaimnak szoktam erre mondani egy gyerekes, de annál találóbb hasonlatot: a

kereszténység olyan az élő hit és a Szentlélek nélkül, mint a csoki krémes kenyér csoki krém nélkül – ehető ugyan, de száraz és íztelen, nem „édes”. Mi hiányzik tehát az igában élő, „száraz kenyér” életű emberek számára? A 33. zsoltár szavaival válaszolnék: „Ízleljétek és lássátok, milyen édes az Úr, boldog az az ember, aki Őbenne bíz.” (Zsolt 33,9) Az, aki valamilyen módon megtapasztalja, hogy milyen édes az Úr, hogy milyen végtelenül irgalmas, és mennyire szeret minket, annak Jézus „igája” édes és könnyű lesz: „Mert az én ígém édes és az én terhem könnyű.” (Mt 11,30)

Tizenhét éves voltam, amikor a kamasz-kori hitem válsága miatt kerestem az alkalmat arra, hogy megbizonyosodjak Isten valódi létezésében, és abban, hogy tényleg jelen van és valószínűleg cselekszik az én személyes életemben is.

Ebből az indíttatásból mentem el egy lelkigyakorlatra, ahol azt mondtam magamban Istennek: Ha tényleg vagy, akkor én meg akarom ezt tapasztalni, és ha megtapasztallak, akkor a Te szolgáló leszek. És Isten meghallgatta az imámat: olyan mérhetetlenül mélyen átéltem Isten szeretetét, közelségét, valóságát, hogy soha többé a legkisebb kétség sem fért hozzá, hogy mindaz, amit a Biblia elmond Istenről: hatalmas, irgalmas, szerető, cselekvő, csodákat tevő, ez mind igaz az én életemben is. Ettől a perctől kezdve a „vallásosság igája”, „édes” keresztény hitre változott bennem. Innentől kezdve az ima és a Szentmise nem valami kötelező, letudandó program vagy feladat volt, hanem vágyott találkozás az élő Istennel.

Megértettem, hogy a kereszténység nem egy adag betartandó előírás és vallásos szokás, hanem Isten szeretetére és irgalmára való hálás válaszadás, és az Ő kimeríthetetlen, élő Forrásából való folyamatos táplálkozás. Megértettem, hogy Isten az ő Szentlelke által akarja megcselekedni bennünk a jót. Az Ő Lelke által hív minket például a tízparancsolat betartására, hiszen ha az Ő Lelke ekkora szeretetet képes lobbantani a szívünkben, akkor hogyan akarnánk mi is Istent viszont szeretni, imádni, tisztelni, és egymást is elfogadni és becsülni.

Visszatérve Jézus tanítására: legyetek olyan irgalmasok, szeretetteljesek egyszóval olyan tökéletesek, mint Isten... Ez emberileg lehetetlen. De ott van utána, hogy úgy legyünk irgalmasok, szeretetteljesek, mint ahogy Isten velünk is az. Jézus maga mondja: „Ha tehát én az Úr és Mester megmostam a lábatokat, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek.” (Jn 13,14-15) Isten tehát mindig előbb szeret minket. Mielőtt bármit is kérne tőlünk, előtte ezerszeresen megmutatja az Ő jóságát. Emberileg lehetetlen erőfeszítés jó tanítványnak lenni, de ha behívjuk Istent az életünkbe, és nap, mint nap kérjük Őt, Neki lehetséges. (Vö. Mt 19,26) Belőle kell tehát merítenünk az irgalmasságot hogy mi is irgalmasak legyünk. Mert csak ha belemerültünk Isten irgalmasságába, utána tudunk belőle továbbadni másoknak is.

Elgondolkodtató, hogy a Boldog Teréz anya által alapított missziós nővérek, akik hivatásuk szerint a testi és lelki értelemben szegények legszegényebbein gyakorolják az irgalmasság cselekedeteit, minden reggel két órát töltenek Szentségimádással. Belemerülnek az

Irgalmasságba, hogy maguk is cselekedni tudják az irgalmasságot.

Azt gondolom, ha az irgalmasság cselekedetei közül csak azt az egyet tesszük meg egyre többen, hogy az Oltáriszentség előtt leborulva imádkozunk magunkért, családtagjainkért, környezetünkért, városunkért, akkor már óriási dolgot tettünk. Hiszen Jézus él, hall minket, és meghallgatja imáinkat, mert az Ő szent Szíve, amelyet az Oltáriszentségben kiszolgált nekünk, tele van irgalommal.

Kecskés László, hittanár

SZENTSÉGIMÁDÁS

Az ősszel, amikor már sok híradás szólt arról, hogy Ferenc pápa megnyitja az irgalmasság évét, egymástól függetlenül, néhányunkban megfogalmazódott, hogy a szentév kapcsán kezdjünk el egy rendszeres Szentségimádást, amiben az Isteni Irgalmasság rózsafüzérért imádkozzuk. Plébános atyánk támogatta a kezdeményezést, és így kitűztük, hogy minden

hónap második szerdáján a Szent József templomban az esti Szentmise után, gitáros dalokkal kísért Szentségimádást tartunk, amelyben Isten irgalmáért imádkozunk, és amelyet saját szavainkkal is megfogalmazhatjuk

a szívünkben lévő szándékokat. November óta öt alkalommal merültünk bele a csend, a zenés dicsőítés, a rózsafüzér és a spontán imáink révén az Oltáriszentségben jelen lévő irgalmas Jézus szent jelenlétébe. Egy-egy ilyen alkalom után, mint a hervadó cserepes virág az öntözés után, a lelkünk új erőre kap, és arra vágyik, hogy újból és újból merítsen a kegyelem és irgalom forrásából.

Minden kedves olvasót ezúton is szeretettel hívok arra, hogy ha teheti, jöjjön el ezekre az alkalmakra, hiszen az Úr Jézus mindnyájunk szívének ajtaján kopogtat, és várja, hogy Vele legyünk. (Vö Jel 3,20)

A Szentségimádások időpontjai ebben az évben a csongrádi plébániák falinaptárába is bejegyzésre kerültek, de reméljük, hogy a szentév elteltével a jövőben is folytatódik a most elkezdett ima.

Kecskés László hittanár

NAGYVÁRADON JÁRTUNK

Március 19-én az egyházközség híveivel zarándokúton vettünk részt, amelynek célja nem volt más, mint a nagyváradi Szent József templom búcsúja. Korán reggel fél 6-kor indultunk, hogy biztos időben odaérjünk a búcsúi szentmise kezdetére. A hosszas buszút nem telt egyhangúan, hiszen a fontos úti információk mellett érdekes történeteket hallhattunk nemcsak hazánk történelméről, hanem Nagyvárad történelméről is. Losoncziné Szentandrás Erzsébet tanárnőtől megtudtuk, hogy a várad elnevezés kis várat, váracskát jelent. Itt a XI. században már vár állt, amelynek monostorát Szent László királyunk alapította.

Az első megállónk Békéscsabán volt, ahol Forgó Miklós atya vezetésével megtekintettük a plébánia épületét és a nagytemplomot. Miután átkeltünk a határon, a következő megállónk Nagyvárad volt.

Még mielőtt beértünk volna a városba, csatlakozott hozzánk a helyi Szent József templom tanácsának világi elnöke, aki szintén érdekes történeteket osztott meg velünk Nagyvárad történelméről. A tatárdúlást Rogerius spalatói (*Split*) püspök, váradi főesperes *Carmen Miserabile* (Siralmas ének) című munkájában írja le, Rogeriusz nevét ma városrész viseli.

Mikor a templomhoz értünk, jó zarándokokhoz híven, elől egy kereszttel haladva a „Boldogasszony anyánk” című éneket énekelve köszöntöttük a híveket. Viszonyozva a gesztust az ottani hívek is becsatlakoztak az éneklésbe.

Elkezdődött az ünnepi szentmise, amelynek szónoka Kovács János atyánk volt, emelve az ünnepek fényét. Az áldozást követően jómagam és testvérem elénekeltünk három viszonylag ismert ifjúsági éneket: a „Jézus nekünk

adtál anyát”, a „Mária, Mária szép virágszál” és a „Csak pillanat létünk” című énekeket.

A szentmise után ebéden vettünk részt a hívekkel és a miséző atyákkal (ugyanis 13-an celebrálták az ünnepi szentmisét), majd az ebéd végeztével az elnök úr és Gyenge Béla atya vezetésével megtekintettük a város egy részét, a nagyváradi székesegyházat, majd kívülről a kanonokok rezidenciáját és a püspöki rezidenciát. A székesegyház előtt az „Isten hazánkért” című népénekekkel tisztelegtünk államalapító Szent István királyunk és Szent László királyunk előtt, hiszen Nagyváradot Szent László városának is szokás nevezni. Miután megtekintettük a székesegyházat kívül-belül, visszaindultunk a buszhoz, és elindultunk haza.

Ezúton is szeretnénk megköszönni a szervezők munkáját, hiszen nélkülük nem sikerült volna ez a gazdag és felejthetetlen kirándulás. Reméljük, sikerül majd eleget tennünk Béla atya kérésének, miszerint jó lenne létrehozni egy Szent József Szövetséget az erdélyi és a magyarországi Szent József templomok közreműködésével.

Kormányos Anna Amália, Kormányos Judit Katalin

FARSANG A PLÉBÁNIÁN

Fánksütéssel egybekötött jelmezverseny volt a Nagyboldogasszony plébánián január 30-án. A Tótsi Bálint atya által vezetett zsűrinek három korcsoportban kellett kiválasztania a legötletesebb jelmezeket. Az eredményhirdetésre várva kis csoportokban vettek részt a gyerekek a fánkszagatásban, a bibliai játékokban és az arcfestésben. Úgy láttuk, hogy mind az ovis korosztály, mind a nagyobbak egyaránt jól érezték magukat. A díjak átadása és a fánkevés után közös énekléssel zárult a nap.

Bodorné Ternai Sára hitoktató

ISTEN SZERET MINKET

„Isten annyira szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte” (Jn 3,16). Ez a gondolat Nagyböjt kezdetén nagyon is aktuális! Amikor halljuk ezt a mondatot, forduljunk szívünkkel a megfeszített Jézus felé, és érezzük meg szívünk mélyén, hogy Isten szeret minket, igazán és annyira szeret! Íme, ez a legegyszerűbb megfogalmazás, amely összefoglalja az egész evangéliumot, az egész hitet, az egész teológiát: Isten ingyenes és határtalan szeretettel szeret minket. Ezt a szeretetet mindenekelőtt a teremtésben mutatja meg, „Te azért alkottál mindent, hogy teremtményeidet áldásoddal áraszd el, és mindenkit boldogíts világosságod fénye által.” A világ eredeténél egyedül az Atya szabad és ingyenes szeretetét találjuk.

Ha körbenézünk magunk körül a teremtett élő és élettelen környezetünkben, azt látjuk, hogy óriási rend van a világon. Ezt a nagy rendet a láthatatlan szeretet erői tartják össze. Ezt nem én mondom, hanem Albert Einstein kétszeres Nobel díjas fizikus állítja, lányához Lieserlhez írt levelében. Gondoljuk csak meg, mi lenne a körülöttünk lévő világban, ha állandóság uralkodna. Állandó bizonytalanságban, félelemben, rettegésben, szenvedésben élnénk, mert a világot fenntartó erők egymás ellen harcolnának. Megkockáztatom, hogy az ember számára ez lenne maga a pokol!

A teremtésben az Atya azáltal mutatta meg nekünk végtelen szeretetét, hogy életet adott nekünk, Fiának szenvedésében és a halálában viszont a bizonyítékok bizonyítékát szolgáltatva: eljött, hogy a szenvedést is vállalja és meghaljon értünk. Ily nagy Isten irgalma!

Ismerjük azt a mondást, hogy ha valakit nagy baj ért „Megverte az Isten”. Ha betegség, vagy nem várt csapás ér bennünket, feltesszük a kérdést: Istenem, miért kaptam én ezt? Ha szeretsz, akkor miért büntetsz? Fájdalmunkban az is előfordulhat, hogy vitába szálunk vele. Hűséges keresztény vagyok, nem ezt érdemlem! Akkor miért? Olyanról is hallottam már, aki ilyen csapás után hátat fordított Istennek.

Az értetlenség fokozódik bennünk, ha olyat látunk, aki születési hibával, netán fogyatékosan éli le az életét. Nem tudunk mit kezdeni azzal, hogy hol itt az isteni szeretet? Jó, ha ilyenkor gondolatban megállunk egy percre, és hálát adunk az Istennek magunkért! Azért a sok jóért, amivel életünk során megajándékozott minket. Rádöbbenhetünk arra, hogy amink van, az

nem is annyira természetes. Ajándék Istentől a számomra. Megköszönöm ezt neki? Továbbfűzve a gondolatot, egy megdöbbentő kérdést teszek fel. Ha Isten maga a szeretet, akkor miért is engedi meg azt, hogy sérült emberek szülessenek? Nem mondhatjuk, hogy maguknak köszönhetik! Miért kell végigszenvedniük az életüket?

Az interneten több rövidfilmet találunk az ausztrál származású Nick Vujicicről, a kéz- és láb nélkül született emberről. Csodálatos gondolatok hangzanak el, amikor egy iskola diákjainak beszél. A film végén megható jelenetet láthatunk, ahogy a diákok egyenként megölelik őt.

Amikor megszületett Nick Vujicic, a szülei azt mondták: Istennek nagy tervei vannak vele. Valóban, mert járja a világot és evangelizál! Debrecenben is megfordult. Többek között arra biztat, hogy soha ne add fel, máshol meg arról beszél, hogy Isten mennyire szeret minket. Egy apró megjegyzés: Ez a kéz- és láb nélküli ember nős, és megszületett a második gyermeke.

Ha ez az ember az állapot ellenére így tudja biztatni embertársait, akkor mi miért nem vesszük észre, hogy Isten nagyon szeret minket?

Befejező gondolat: Azért engedi meg Isten a szenvedést részemre, hogy én magam megtisztuljak, üdvösségemet elérhessem. Mások számára hirdessem, hogy Isten szeret minket! Ha ezt ekkor ki tudom mondani, akkor adjak hálát Istennek.

Ferenc pápa gondolata: „Az irgalomban gazdag Isten – ezt sose felejtsetek: irgalomban gazdag! – azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy Krisztussal életre keltett minket, bűneinkben halottakat.” (Ef 2,4) Krisztus keresztje a legnagyobb bizonyítéka Isten hozzánk való irgalmának és irántunk érzett szeretetének: Jézus „mindvégig” (Jn 13,1) szeretett minket, vagyis nemcsak földi életének utolsó pillanatáig, hanem a szeretet végső határáig.

Kerekes László
a Magyar Ferences Világi Rend helyettes vezetője

KERÉKPÁROS KERESZTÚT

A hagyományoknak megfelelően – mint 2009. óta minden évben -, március 12-én délelőtt kerékpáros keresztút indult a Szent József templom előtt a város közterein található kereszteteknek és szentek szobrainak felkeresésével. A 27 fős csapat mindkét plébánia híveiből állt össze. A keresztútjárás mind a 14 állomásán, a bevezető ének után mindig más-más személy olvasta fel Urunk szenvedésének történetét, majd közös imádságot ajánlottak fel a családokért, valamint Csongrád város lakóiért. Ezután rövid ismertető hangzott le az adott kereszt vagy szobor történetéről. A kellemes tavaszi időben elvégzett keresztút jól szolgálta az evangelizációt is. A járókelők közül többen érdeklődve figyelték az egyik állomásról a másikra tartó kerékpározókat, mely élén a feszület haladt.

- A stációk állomásai:
1. A Szent József templom előterében lévő Fájdalmas Szűz oltára.
 2. A Györfösi lejáró és ipari parki körforgalomnál lévő kereszt.
 3. A Fahídnál lévő Nepomuki Szent János szobor.
 4. A Kereszt téri kereszt.
 5. A Templom utca sarkán, a Nagyboldogasszony Katolikus Általános Iskola előtti kereszt talapzat.
 6. A Nagyboldogasszony templom előtt (keleti oldalon) lévő szoborcsoport.
 7. A Nagyboldogasszony templom előtt található Szent István szobor.
 8. A Nagyboldogasszony templom előtt (nyugati oldalon) lévő szoborcsoport.
 9. A Szentháromság téri szoborcsoport.
 10. Temetői magyar hősök keresztje.
 11. A temetői harangoknál lévő nagy kereszt.
 12. A ravatalozónál lévő Ecce Homo Krisztus szobor.
 13. A malom előtti kereszt.
 14. A Szent József templom előtti kereszt.

Révész József

MOSOLYOGNI TESSÉK!

„A mosoly egy olyan görbe vonal, amely egyenesbe hozhat mindent.”

Kolostori mosoly

A főnöknő úgy dönt, hogy délben ebédet küld az apácázárda felújításán dolgozó munkásoknak. A legidősebb nővért bízza meg ezzel a feladattal. A nővér letípeg hozzájuk, és úgy dönt, hogy mielőbb átadná nekik az ételt, egy kicsit kikérdezi őket hitbeli ismereteik felől. Megkérdezi az első munkástól: - Fiam, tudod-e hogy kicsoda Poncius Pilátus? A férfi megrázza a fejét, majd odakiált a társának:

- Tudod-e, hogy ki az a Poncius Pilátus?
- Nem – hangzik a válasz. – Miért?
- A felesége van itt, ebédet hozott neki.

Sorszám szerint

A házvezetőnőnek nagyon fáj a lába. A plébános vállalja, hogy elmegy helyette bevásárolni. A néni listát is készít neki, gondosan sorszámozva az egyes tételeket. Az atya a vásárlás során mindenben hűen követte a cédulára írtakat. Éppen ezért vett egy zacskó rizst, két répát, három egész csirkét, négy mosóport, öt felmosószert, hat kelkáposztát, hét zellert, nyolc papírtörölt.

Sírós vicc

Az alig két hónapos újszülött babát a szülei magukkal viszik a vasárnapi istentiszteletre, de sajnos minden csitítás ellenére a gyermek végigsírja az egész prédikációt. A szertatás után a pap odamegy a családhoz.

- Különös, hogy ennyit sírt, pedig már megszokhatta a hangomat, hiszen vasárnaponként kilenc hónapon át hallgatta.
- Az igaz – felelte az anyuka -, de most van először módja véleményét nyilvánítani.

Egy kis hittan-humor

Év elején a hitoktató az új tanulókkal ismerkedik. Robi ezt mondta:

- Nekünk otthon van öt lovunk, két hintónk, hat autónk, három repülőgépünk és még egy úrhajónk is!
- Hogyhogy? Ilyen gazdagok a szüleid?
- Nem, hanem körhintások.

Nagy Alexandra:

„Valóban derűs az ég” c. könyvéből

ANYAKÖNYVI HÍREK

Elsőáldozás

2016. március 27.

Varga Csaba és Varga Dávid

Keresztelés

2016. január 22.

Szécsényi Katalin

2016. január 31.

Varga Csaba és Varga Dávid

2016. február 6.

Otava Gergő Péter

2016. február 20.

Nagy Noémi Niké és Schultz Viola

2016. február 21.

Berényi Zsolt és Vég Tamara

2016. március 24.

Pataki Sándor

2016. március 27.

Péli Tamás

Tóth Ádám és Tóth Ákos

MEGALAKULT A KÉSZ CSONGRÁDI CSOPORTJA

Közel három év kihagyás után ismét megalakult a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének csongrádi csoportja. Az alakuló összejövetelt 2016. január 19-én tartották a Nagyboldogasszony plébánián. Dr. Osztie Zoltán plébános, a Szövetség elnöke köszöntötte a megjelenteket, és bemutatta a szervezetet.

Az egyesületi formában működő keresztény, civil társadalmi szervezet több mint 26 éves múlttal rendelkezik. Közel 70 helyi csoportja van az ország különböző részén, sőt az egész Kárpát medencében. Fő célkitűzése a keresztény evangelizáció hirdetése, emellett még sokféle, szerteágazó tevékenységet végez. A Szövetség folyóirata a JEL című újság, melynek küldetése felmutatni a társadalomban a keresztény értékeket, kulturális és nemzeti hagyományainkat. A lap kizárólag a világhálón olvasható.

A Szövetség kiadványa „Az idők jelei” című könyv, mely számos szakértő munkája eredményeképpen készült el. Az áttekintés számba veszi országunk eddigi eredményeit, kritikát gyakorol a negatív jelenségek felett, és javaslatokat tesz a követendő irányra. Az ötven oldalas vitaindító anyag tizenhat résztémát elemez. Ezek a nemzeti karakter, az egyházi élet, a politika, a nemzetpolitika, a család és demográfia, a gazdaság, a mezőgazdaság és vidékfejlesztés, az egészségügy, az oktatás, a szociális ügyek, a kisebbségügy, a kultúra, a tudomány, a média, a környezet és a külpolitika. A kiadványból a jelenlévők egy-egy példányt kaptak ajándékba.

Ezt követően a tagfelvételekre, majd a vezetőség megválasztására került sor. A helyi csoport 23 fővel alakult meg, melynek elnökévé a tagság Sallainé Gresó Klárát választotta.

Túriné Nádudvari Mária

FERENCES ESTÉK

A Csongrádi Ferences Hagymányokért Egyesület által szervezett rendezvénysorozat keretében január 20-án este „AZ EVANGÉLIUM ÖRÖME” címmel Ferenc pápa enciklikájának gyakorlati megvalósításáról hallhattak érdekes előadást azok, akik eljöttek a Szent József plébániára.

Ferenc pápa a következő mondatokkal kezdi apostoli buzdítását az evangélium hirdetéséről a mai világban: „Az evangélium öröme betölti azok szívét és egész életét, akik találkoznak Jézussal. Akik engedik, hogy üdvöztse őket, azok megszabadulnak a bűntől, a szomorúságtól, a belső ürességtől és az elszigetelődéstől. Jézus Krisztussal mindig megszületik és újjászületik az öröm. Ebben a buzdításban a keresztény hívekhez szeretnék fordulni, hogy meghívjam őket egy olyan új evangelizáló korszakra, amelyet ez az öröm jellemez, és irányt mutassak az Egyház útjának a következő évekre.”

Hogyan tudjuk mi az evangélium örömét sugározni, mit tehetnek a hívek az egyház megújításáért, miért fontos az, hogy étellel teli közösségben éljük meg hitünket, miért kell hirdetnünk az evangéliumot a templom falain kívül is, – többek között ezekről a kérdésekről beszélgettünk a pápai buzdítás nyomán.

Február 24-én „AZ ISTEN SZERET MINKET” címmel beszélgetésre, együtt gondolkodásra hívtuk az érdeklődőket. Filmvetítéssel egybekötött, a hallgatóságot is bevonó, emlékezetes összejövetel volt.

Az előadók mindkét alkalommal Bertalan testvér, ferences szerzetes és Kerekes László világi ferences voltak, akik nagy felkészültséggel érkeztek hozzánk. Érdekes és szemléletes előadásai májustól folytatódni fognak, melyekre szeretettel várjuk az érdeklődőket!

CSFHE elnöksége

ELHUNYT BENEDEK SÁNDOR ATYA

A Váci Egyházmegye püspöke, Ft. Beer Miklós celebrálta január 19-én délelőtt 10 órától a Nagyboldogasszony templomban felravatalozott Ft. Benedek Sándor nyugalmazott címzetes esperes-plébános gyászmiséjét.

Sándor atya 1937. június 6-án született Csongrádon, és 2016. január 7-én halt meg Szegeden. Az általános iskolát szülővárosában végezte, a középiskolát Kecskeméten a piaristáknál. Innen Egerbe ment a Hittudományi Főiskolára. Budapesten szentelték pappá 1960. július 3-án. Kezdetben káplánként szolgált állomáshelyein: Tápiógyörgyén, Cibakházán, Kókán, Kiskunmajsán, Nagykátán majd Zsanán. Plébánosként Tiszaújfaluban, Hódmezővásárhely-Belvárosban, Csongrád-Nagyboldogasszony templomban és végül Ceglédbercelen volt kinevezve, ahonnan 48 év papi szolgálat után nyugdíjba helyezte a püspök úr. Kérélmére 2008. szeptember 1-től Csongrád-Szent József plébánia paplakjába költözhetett kiegészítő lelkészként. Fáradságot nem ismerve kismotorjával közlekedve végezte szolgálatát. Betegsége felügyeletet igényelt, ezért 2009 májusában a csongrádi Apponyi utcai családi házukba, testvéréhez költözött. Amikor egészsége engedte, szolgálatra jelentkezett Ft. Salamon László plébános úrnál. Aranymiséjét 2010 nyarán mindkét csongrádi plébánia templomában bemutatta. Nem sokkal ezután betegsége miatt Szegedre kellett költöznie az egyházmegye papi otthonába, ahol haláláig lakott.

A gyászmisén szép számmal vettek részt paptestvérei, hívek, akik ismerték, szerették. A szentbeszédet Ft. Tóth Péter Domonkos címzetes prépost mondta. A temetői gyászszertartást püspök atya végezte.

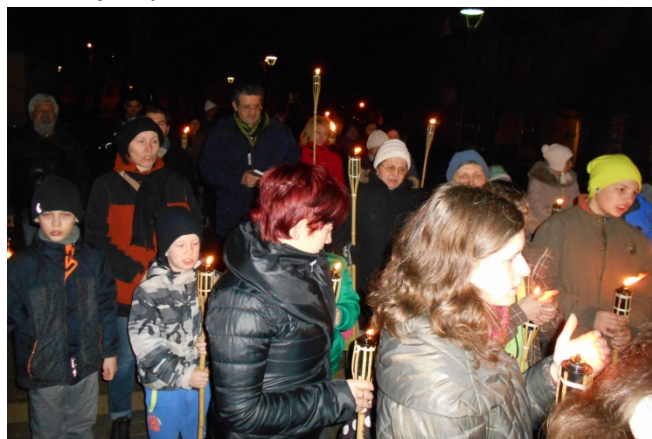
Kedves Sándor Atya! Köszönjük az Úrnak, hogy jóságos lelkületteddel velünk voltál, Veled lehettünk. Nyugodjál békében! Révész József

ANYAKÖNYVI HÍREK**Halottaink**

- +Kincses István
- +Tyukász Mihályné -
szül.: Bodor Julianna Franciska
- +Demeter Sándor
- +Nagyné Horváth Anikó
- +Balázs Ferenc
- +Túri Tamás
- +Varga József
- +Dr. Mészáros Lajosné -
szül.: Pitrik Judit Katalin
- +Busa Józsefné -
szül.: Forgács Anna
- +Özv. Juhász Lajosné -
szül.: Kacziba Magdolna
- +Özv. Túri Mihályné -
szül.: Tandari Rozália
- +Kocsi Antalné -
szül.: Percze Mária
- +Kádár István
- +Buzder Lantos Mihályné -
szül.: Bodor Franciska
- +Papp Julianna
- +Pardi Sándorné -
szül.: Kovács Piroška
- +Szűcs János
- +Bódi Lászlóné -
szül.: Surányi Irén

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik, Nyugodjanak békében. Amen.

Városi fáklyás körmenet

2016. március 18.

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

Szent József templom:	Hétfő, Szerda, Péntek, Szombat: 17.00 óra , Vasárnap: 8.30 óra .
Nagyboldogasszony templom:	Kedd, Csütörtök, Péntek: 18.00 óra , Vasárnap: 10.00 és 18.00 óra .
Szent Rókus templom:	Szombat: 18.00 óra .
Bokros, Szent László templom:	Vasárnap: 15.00 óra .
Felgyő, Szent István templom:	Vasárnap: 11.30 óra .

MEGHÍVÓ

„Politika és életszentség - Robert Schuman,
Európa atyja”

címmel tart előadást

DR. BOTOS KATALIN

emeritus professzor

2016. április 18-án, hétfőn 17.30 órai kezdettel
a Szent József plébánia könyvtárában
(Csongrád, Piroska János tér 4.).

Szeretettel hívjuk és várjuk az érdeklődőket!

Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesület

Az előadó ajánló gondolatai:

„Mindenkit foglalkoztat napjainkban Európa helyzete,
s benne hazánk jövője. Az EU nem pontosan úgy
fejlődött, ahogyan az alapító atyák képzelték - de
nagyon valószínű, hogy napjaink eseményei ismét
szükségessé teszik annak átgondolását, miért és
hogyan is jött létre ez az integráció. Igen tanulságos,
hogy olyan emberek hozták létre, akik mély és őszinte
keresztény meggyőződés alapján álltak. Mi több,
egyiküknek, Robert Schumannak, akit Európa atyjának
neveztek, a boldoggá avatását kezdeményezték az
elmúlt évtizedben. Szentéletű politikus? Hát van ilyen?
Ez reményt adhat mindenki számára, aki manapság
csak úri huncutságot lát a politikában, hogy jó
keresztényeknek is lehet tisztességesen, a békéért és a
közösség érdekében politizálni!”

CSOKI

A Csongrádi Katolikus Ifjak közösség várja a
fiatalokat szombat esténként 19.00 órai kezdettel az
egyik héten a Nagyboldogasszony plébániára, míg a
másik héten a Szent József plébániára.

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON

Szent József Plébánia:

Hétfő, szerda, péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia:

Hétfőtől – péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

FIATALOK!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián is
működő Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntek
délutánonként 16.00 órától tartják a plébánia Kolostor
épületében.

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik munkával,
vagy adományokkal támogatták egyházközségünk
életét, működését. Isten fizesse meg!

Vízszentelés, Jézus keresztelésének ünnepe

Szent József templom, 2016. január 10.

Kérjük, hogy személyi jövedelemadója 1 % -ának
felajánlásával támogassa a **Csongrádi Ferences
Hagyományokért Egyesület** tevékenységét.

Felajánlását köszönjük! Adószámunk: 19561039-1-06

TARTÓSÉLELMISZER-GYŰJTÉS

Kérjük a híveket, hogy lehetőségeikhez mérten
továbbra is járuljanak hozzá tartós élelmiszerekkel, a
nehézségekkel küzdők mindennapjaihoz. Köszönjük
előre is nagylelkű adományait!

Bibliaóra a plébánia könyvtárában minden héten,
csütörtök esténként 17.00 órai kezdettel.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma július elején
jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait
június 15-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

HARANG-SZÓ 48. szám

Csongrád - Piroskavárosi Szent József plébánia és a
bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente négy alkalommal, 400 példányban.

Felelős kiadó: Tótsi Bálint plébános

Szerkesztő: Túriné Nádudvari Mária

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád